

THƯ CỦA THIẾU TÁ CSQG VNCH LIÊN THÀNH GỬI HÒA THƯỢNG THÍCH TÂM CHÂU, KẺ LẬT NGƯỢC LỊCH SỬ

Orange County, California
Ngày 13 tháng 7 năm 2013

Thưa Hòa Thượng Thích Tâm Châu,

Trước khi đi vào câu chuyện chính mà tôi muốn thưa với Hòa thượng, tôi xin tự giới thiệu cá nhân tôi về đời tư cũng như đời công để Hòa Thượng rõ về đối tượng đang thưa chuyện với Hòa thượng:

Về đời tư: Tôi là Liên Thành xuất thân trong một gia đình Hoàng Tộc, thuộc huyết thống chính thống của Đức Đông Cung Anh Duệ Hoàng Thái Tử Đại Nguyên Soái Nguyễn Phúc Cảnh, con trưởng của Hoàng Đế Gia Long. Ông Nội tôi là Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, một nhà cách mạng Việt Nam, ông là cháu đích tôn đời thứ 5 của Hoàng Đế Gia Long. Bà nội tôi là cháu ngoại của Vua Thiệu Trị và là em ruột của Đệ I Tăng Thống Phật Giáo Việt Nam, Ngài Đại Lão Hòa Thượng Thích Tịnh Khiết. Như vậy trong liên hệ gia đình tôi gọi Ngài Hòa Thượng Đệ I Tăng Thống là Ông. Ngoài ra người Bác của tôi là Ông Tráng Đình, người đã từng cùng với bác sĩ Lê Đình Thám lập ra Hội Phật Học Trung Việt từ 1944 và tôi biết rõ rằng chính Ông Trí Quang là một trong những học viên đầu tiên của Hội Phật Giáo Việt Nam tại Trung Việt. Ngoài ra gia đình tôi có anh Liên Phú hiện là Đại Lão Hòa Thượng đang trụ trì một ngôi chùa tại Vùng Đơn Dương ở gần thị xã Đà Lạt. Sở dĩ tôi phải đưa lý dịch dài dòng liên hệ của tôi đối với Phật Giáo để chứng minh rằng những lời tôi sắp thưa cùng hòa thượng là những lời lẽ hoàn toàn không có ý tưởng nào gọi là đánh phá Phật Giáo mà chỉ với mục đích nói lên sự thật đã bị cộng sản Việt Nam cũng như một đám Ma Tăng, ác tăng và dâm tăng nằm vùng trong Phật Giáo bóp méo và mưu toan tẩy xóa lịch sử mà thôi.

Về đời công: Tôi là lính tình nguyện, xuất thân từ trường sĩ quan Bộ Binh Thủ Đức khóa 16. Tôi chẳng liên hệ gì đến nền Đệ I Cộng Hòa vì khóa 16 chúng tôi ra trường khi mà cuộc phản loạn của đám loạn tướng đã xong. Nhưng trước ngày 8 tháng 5 năm 1963 Phật Đản tôi có mặt tại Huế và đã chứng kiến một số sự việc cho đến ngày tình nguyện đi lính.

Từ 6/6/1966 đến đầu 1969 tôi là thiếu úy Phó trưởng ty Cảnh Sát Đặc Biệt tại Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Tỉnh Thừa Thiên và thị xã Huế. Từ 1969 đến gần cuối 1974 tôi là Chỉ huy Trưởng BCH/CSQG/TT, Huế. Nói như vậy để hòa thượng thấy rằng tôi là một nhân chứng sống trong một thời đại nhiễu nhương của đất nước từ 1963-1975.

Thưa Hòa Thượng,

Từ bao nhiêu năm nay cho đến trước cuối tháng 6/2013 Hòa thượng nói chuyện tại chùa Bảo Quang Nam Cali, và trước ngày 4/7/2013 Ký giả Đoàn Trọng phỏng vấn Hòa Thượng trên

đài truyền hình channel 57.7 thì cá nhân tôi vẫn một lòng tôn kính Hòa thượng. Nhất là khi Hòa thượng ra cuốn Bạch Thư tố cáo Ác Tăng Thích Trí Quang và Phật Giáo thuộc nhóm Ân Quang là cộng sản, mặc dầu trước đó trong thời gian cuộc nổi loạn 1963 Hòa Thượng cũng đã sát cánh với Thích Trí Quang và nhóm cộng sản Ân Quang như Hòa thượng đã tuyên bố trong cuốn Bạch Thư ngày 31/12/1993 tại hải ngoại.

Trích dẫn: – “Viện Hóa Đạo Ân Quang cử các vị ra nước ngoài liên lạc với các nhóm phản chiến, yêu cầu Mỹ rút quân, phản đối chính sách chống Cộng của VNCH, đòi hòa bình. Viện Hóa Đạo Ân Quang cử Thượng Tọa Nhất Hạnh làm Trưởng Phái Đoàn Hòa Bình bên cạnh Hòa Đàm Paris.”

Trích dẫn: – “Thực sự, cuộc tranh đấu từ tháng 6-1966, cho đến nay chia đôi Giáo Hội, đều do bàn tay CS đạo diễn, làm hại cho Phật Giáo và quốc gia VN không nhỏ. Vì vậy, Phật Giáo không phải là không có trách nhiệm, liên đới đến sự đổ nát VNCH cho CS.”

Vấn đề này, chính Hòa Thượng Thích Huyền Quang cũng thường nhắc đi nhắc lại: “*CS từng tuyên bố: “Phật Giáo Ân Quang hai lần có công với Cách Mạng”*”. (Ngưng trích “Bạch Thư Thích Tâm Châu”).

Nhưng nay, sau khi nghe Hòa thượng tuyên bố nguyên nhân của vụ tranh đấu Phật Giáo vào năm 1963 và vụ ông Lâm văn Túc/Thích Quảng Đức “tự thiêu”, thì tôi xin thưa cùng Hòa Thượng cảm nghĩ của tôi đối với Hòa Thượng như sau:

Tôi hoàn toàn thất vọng và khinh bỉ tư cách của Hòa thượng, một kẻ tuổi đời đã 93 tuổi mà có thể ăn nói hồ hồ, vu khống, trở trái làm mặt cách không ngưng ngừng, và không biết xấu hổ là gì. Trong buổi nói chuyện tại chùa Phổ Quang và buổi phỏng vấn của ký giả Đoàn Trọng trên đài truyền hình FreeVN 57.7 ngày 4/7/2013 Hòa thượng đã nói một số vấn đề tôi xin nêu ra dưới đây để mọi người cùng thấy sự láo lùng và tư cách hèn hạ của Hòa Thượng:

1)- **Hòa thượng nói rằng:** “*Vô tình hay là cố ý đã có một cái thông điệp là cấm treo cờ Phật giáo trong mùa Phật Đản.*”

Xin hỏi Hòa thượng đã đọc được văn thư của Tổng Thống hay Chính Phủ Đệ I Cộng Hòa cấm treo cờ Phật giáo ở đâu, khi nào, ai đưa cho Hòa thượng đọc. Hòa thượng có dám thề trước tượng Phật là có văn thư này và chính Hòa thượng đã đọc được hay không?

Lịch sử đã chứng minh và Ủy ban Điều tra của Liên Hiệp Quốc cũng đã chứng minh rằng không có vấn đề kỳ thị tôn giáo, có nghĩa rằng hoàn toàn không có văn thư nào của Tổng Thống hoặc của chính phủ cấm treo cờ Phật Giáo mà chỉ có văn thư nhắc lại thể thức treo cờ tôn giáo phải nhỏ hơn cờ quốc gia mà thôi.

2)- **Hòa thượng nói:** “*mục đích chính của cuộc tranh đấu 1963 là vì cầu cho được “Bình đẳng Tôn giáo”* mà thôi.

Xin thưa cùng Hòa thượng rằng, những gì mà cộng sản và nhóm Phật Giáo Tranh Đấu 1963 vẫn thường sử dụng Dự số 10 để gán ghép cho chính phủ Đệ I Cộng Hòa tội bất bình đẳng với Phật giáo. Cũng vì Dự số 10 này mà ông Thích Quảng Độ vào năm 2011 đã phạm vào tội vọng ngữ thậm xưng không thể tha thứ khi phát biểu rằng: “Dưới thời ngoại thuộc, Phật giáo đã hoàn tất công cuộc Chấn hưng khởi từ những năm 20 thế kỷ trước, bằng cuộc Xuống Đường không tiền khoáng hậu năm 1963, thế kỷ XX, để chấm dứt thời kỳ ngoại thuộc biến một tôn giáo dân tộc thành hội đoàn tư hữu, biến đạo lý truyền thống thành ý lực ngoại bang” (Nguồn - <http://youtu.be/R0x0UObzojA> hay http://www.queme.net/vie/docs_detail.php?numb=1713).

Có lẽ các ông chỉ biết “tranh đấu” mà không đọc nên chẳng biết nội dung của Đạo Dự nói gì và Đạo Dự này có từ bao giờ, do ai, và mục đích của Đạo Dự này là gì. Xin thưa: Dự số 10 là của Vua Bảo Đại ban hành vào ngày 6/8/1950. Ông Bộ Trưởng bộ Nội Vụ của chính phủ Đệ I Việt Nam Cộng Hòa Bùi văn Lương đã giải thích như sau: Theo Hiến Pháp VNCH, sự tu chính luật phải do Quốc Hội đưa ra. Tóm lại việc tu chính một Dự phải có hai điều kiện:

1- Xét thấy rằng có nhu cầu phải tu chính. 2- Phải có nhu cầu xuất phát từ dân chúng. Trong cả hai nhiệm kỳ quốc hội mà đa số đều là Phật Tử đều không đưa ra yêu cầu tu chính Dự số 10, thế thì tại sao nhóm Phật Giáo Tranh Đấu lại đổ tội cho Tổng Thống Ngô Đình Diệm? Đổ tội cho Tổng Thống một việc mà hiến pháp quy định không thuộc quyền hạn và trách nhiệm của Tổng Thống, như vậy những kẻ đã đổ tội có mưu đồ gì, nhất là khi những kẻ đó lại khoác trên mình cái áo của Phật? Trong trường hợp này, rõ ràng Phật là vũ khí để nhóm “Phật giáo Tranh Đấu” đã dùng để đổ ra tội cho bất cứ ai mà đám này muốn triệt hạ.

- **Xét về điểm số 1:** Cho đến khi có vụ Phật giáo giáo xảy ra, đã không có nhu cầu tu chính Dự số 10. Mặc dầu vẫn kiện kiểm soát các hội rất chặt chẽ và gắt gao, nhưng chính phủ VNCH không hề áp dụng những điều kiện đó, mà ngược lại lại rất rộng rãi cho tất cả các tôn giáo, đặc biệt là Phật giáo. Có một điều khoản trong Dự, ví dụ như điều kiện buộc phải đăng ký với Bộ Nội Vụ tên những thành viên của chùa, Ủy ban, hay Hội Phật Giáo, mà điều này ai cũng thấy là rất cần thiết để đối phó với cộng sản, thì chính phủ đều bỏ qua, đặc biệt ở các tỉnh. Theo ông Bộ Trưởng Nội Vụ Bùi văn Lương thì trước 1960 và sau 1960 chính phủ đều không thi hành Dự số 10 đối với Phật giáo, ngay chính ông ta cũng không kiểm tra. Mãi đến năm 1963 khi xảy ra vụ Phật giáo thì ông Bộ Trưởng Bùi văn Lương mới mở hồ sơ ra xem xét, mới thấy rằng đã từ lâu, 1954 đến 1963 chính phủ đã không hề áp dụng Dự Số 10.

- **Xét về điểm số 2:** Chính Phủ không hề và chưa bao giờ có yêu cầu, thư tín gì từ phía dân chúng đòi hỏi tu chính Dự số 10. Từ ngày 16/6/1963, sau khi thỏa hiệp với phái đoàn Phật Giáo, đích thân chính phủ đã đưa vấn đề Dự số 10 ra Quốc Hội và đã cử một ủy ban đặc biệt để nghiên cứu tu chính Dự số 10. Trong khi đó chính phủ cũng đã chính thức tuyên bố ngưng áp dụng Dự số 10, cho dù chính phủ đã không hề áp dụng từ lâu.

Trong ngày 26/10/1955 Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Ngô Đình Diệm công bố Hiến Ước tạm thời có câu: “Luật lệ hiện hành vẫn tạm giữ nguyên”, Dự số 10 nằm trong số các luật lệ hiện hành nên đương nhiên là tạm giữ. Sau đảo chánh, ngày 4/11/1963, Trung Tướng Dương Văn Minh, Chủ Tịch Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng, khi tuyên bố Hiến Chương tạm thời số 1 cũng có câu “Các luật lệ hiện hành vẫn tạm duy trì”. Như vậy, ngay cả với chính quyền Dương Văn Minh thì Dự số 10 vẫn không hề bị hủy bỏ. Chính phủ của Trung Tướng Nguyễn Khánh, và sau này là chính phủ Đệ II Cộng Hòa vẫn tham chiếu Dự số 10 để làm những Nghị Định hay Sắc Luật để phê chuẩn bản Hiến Chương Phật giáo sau này. Ngay cả cho đến ngày 30/4/1975, Dự số 10 vẫn không hề bị hủy bỏ.

Như đã biết thủ tục pháp lý để hủy bỏ một Dự không phải là dễ, và không thuộc quyền hạn và trách nhiệm của hành pháp. Thích Trí Quang đổ tội cho Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Ngô Đình Diệm kỳ thị Phật giáo qua vấn đề Dự số 10 là hoàn toàn cả vú đẻ lấp miệng em, tuyên truyền lườm gạt tìn đồ nhẹ dạ không hiểu biết gì về luật pháp và hiến pháp quốc gia.

3)- *Hòa Thượng nói rằng: “Chùa Từ Đàm và các ngôi chùa tại Huế bị phong tỏa, bị cúp điện, nước, và không cho tiếp tế thực phẩm”.*

Thưa Hòa thượng, sự thật không phải như vậy, có lẽ Hòa thượng không có mặt ở Huế nên ông chẳng biết mô tê là gì. Nhà tôi ở sát cạnh chùa Từ Đàm và tôi đã chứng kiến hàng giờ hàng ngày cho đến khi lên đường đi lính. Sự việc là chỉ có một mình chùa Từ Đàm bị phong tỏa để không cho tín đồ Phật tử tập trung đông đảo tại chùa, chứ điện nước không bị cúp, các thầy và các đệ tử vẫn vô ra chùa không bị lực lượng an ninh cấm đoán, các đệ tử các thầy muốn ăn gì, mua gì thì có ai cấm đoán đâu.

4)- *“Thích Quảng Đức tự thiêu”:*

Theo Hòa thượng phát biểu thì chính Hòa thượng là người chấp thuận “đơn xin tự thiêu” của Thích Quảng Đức, cũng chính Hòa thượng là người đầu tiên hướng dẫn đoàn biểu tình và cũng là người đầu tiên hướng dẫn cuộc tự thiêu của ông Quảng Đức với lý do là để “cứu nguy cho Phật giáo” tại Huế. Thú thật với Hòa thượng tôi vừa nghe câu nói này từ miệng Hòa thượng nói ra tôi bỗng thấy buồn nôn và ói mửa. Thú thật khi đó tôi nhìn mặt Hòa Thượng trên mặt kênh truyền hình mà tưởng như đang nhìn mặt của tên ác quỷ, mặt của một tên sát nhân chứ không phải là mặt của Đại lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu. Hành động chấp thuận và tổ chức cho đồng loại tự thiêu là hành động đáng ghê tởm và là hành động của tên sát nhân, chứ không phải là hành động của kẻ chân tu, Hòa thượng có biết không?

Ông Quảng Đức bị thiêu sống chỉ phục vụ cho mưu đồ của Cộng Sản Bắc Việt và chính phủ Mỹ. Bởi vì hơn ai hết Hòa thượng là trưởng phái đoàn Liên Tôn đã hội họp với phái đoàn Liên Bộ của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa về 5 nguyện vọng của phái đoàn Liên Tôn. Hai bên đã giải quyết xong, ổn thỏa trong tinh thần xây dựng, thượng tôn luật pháp. Và chính Hòa thượng cũng đã hai lần được diện kiến Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Ngô Đình

Diệm, và cũng chính Hòa thượng đã nói Hòa thượng rất kính nể Tổng Thống. Mọi việc rắc rối hai phái đoàn đã giải quyết xong thì tại sao phải nướng sống Quảng Đức. Câu trả lời rất dễ hiểu là nếu mọi việc đã giàn xếp xong, tình hình chính trị yên ổn thì lấy lý cớ gì để cho Việt Cộng và Chính phủ Hoa Kỳ lật đổ Tổng Thống Diệm được. Nướng sống Thích Quảng Đức để phát động hận thù tạo bất ổn chính trị đó là lý cớ duy nhất và Quảng Đức chỉ là cục thịt nướng trong bữa tiệc hả hê của Cộng Sản Bắc Việt, của Chính phủ Hoa Kỳ, của Ác Tăng Việt Cộng Thích Trí Quang, và cuối cùng là của kẻ sát nhân Đại Lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu mà thôi.

Năm mươi năm sau 1963-2013 cộng sản xây tượng phong “Liệt Sĩ” cho Thích Quảng Đức thì tại Hải Ngoại đám cộng sản nằm vùng trong Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, đám cộng sản và việt gian phối hợp với Phật giáo quốc doanh dưới sự chứng kiến của tên Cộng sản gộc Lê Mạnh Thát tổ chức thật rùm beng “Lễ Tưởng Niệm Đồng Chí Liệt Sĩ Thích Quảng Đức”, vì Bác vì Đảng, tự nướng trong đó có sự ca ngợi của Đại Lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu.

Câu cuối cùng tôi xin được hỏi Hòa thượng là: Ngày xưa 1963 Hòa thượng đã từng hăng say phối hợp với Ác Tăng Việt cộng Thích Trí Quang đập đổ Đệ I VNCH sát hại Tổng Thống Ngô Đình Diệm, sau đó có phải vì địa vị, tiền bạc thế lực danh vọng giữa Hòa thượng và tên ác tăng Việt Cộng Thích Trí Quang thanh toán nhau. Trí Quang đã dọa thanh toán Hòa thượng ít nhất hai lần bằng “một đĩa máu, một con dao, và một huyết thư” đặt ngay trong Việt Nam Quốc Tự và trong chùa Từ Quang (trích Bạch Thư, Thích Tâm Châu, tr. 28). Hòa thượng phải chạy trốn cuộc truy sát của ác tăng Việt Cộng Thích Trí Quang mà chạy bám theo Tướng Nguyễn Ngọc Loan và Nguyễn Cao Kỳ để được che chở và để được thành lập khối Việt Nam Quốc Tự đối kháng lại khối Án Quang của các Tăng Việt Cộng Thích Trí Quang, chứ thật ra ngài về với Đệ II VNCH chỉ vì cầu xin Đệ II VNCH sự che chở, đùm bọc mạng sống mà thôi, chứ chẳng phải vì quốc gia đạo pháp gì phải không Hòa thượng?

Đức Phật đã nói: “Ba điều không thể che giấu đó là: Mặt trăng, mặt trời và sự thật”. Hòa thượng là kẻ tu hành sao không nghe lời dạy của Đức Phật?

Đối với Liên Thành này, Hòa thượng không còn là Đại lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu của Bạch Thư năm 1993 nữa, cá nhân tôi, và những người Việt tỵ nạn cộng sản, những Phật tử chân chính, chúng tôi đã quá thất vọng về Hòa thượng.

Tôi Liên Thành hoàn toàn chịu trách nhiệm về bài viết này và rất mong được công khai nói chuyện cùng Hòa thượng trước sự chứng kiến của mọi giới về vấn đề ông Thích Quảng Đức bị thiêu hay tự thiêu cũng như vấn đề Tổng Thống Ngô Đình Diệm và Đệ I VNCH có đàn áp Phật Giáo hay không?

Trân trọng chào Hòa Thượng.

Liên Thành

P.O. Box 6147, Fullerton, CA 92834.

Cell Phone: 626-257-1057.

Email: ubttadcsvn.vg@gmail.com

Huemauthan1968@gmail.com

Nguồn: Ban Kỹ thuật sưu tầm tại đây: <http://ubttadcsvn.blogspot.com/2013/07/thu-cua-cuu-chi-huy-truong-canh-sat.html>

*Đăng ngày Thứ Bảy, July 20, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*